

WALTER FREYTAG IN MEMORIAM

av

HENRIK HAUGE

Professor Walter Freytag døde plutselig 24. oktober 1959, 60 år gammel. Den som traff Walter Freytag for første gang, ville neppe komme på den tanken at han sto overfor en av verdensmisjonens ledende personligheter i vår generasjon. Der var ved første øyekast intet imponerende ved hans skikkelse. Av vesen var han stille og beskjeden, men man merket snart at bak hans fordringsløse fremtreden skjulte det seg en dynamisk personlighet av uvanlige dimensjoner, en klar tanke og et varmt hjerte.

Walter Freytag var professor i misjonsvidenskap ved universitetet i Hamburg, viseformann i Det internasjonale Misjonsråd, formann i Kirkenes Verdensråds studiekommisjon, formann i Det tyske Misjonsråd, og inntok for øvrig en fremskutt stilling i en rekke kommisjoner og sammenslutninger i Tyskland og innenfor verdensmisjonen og den økumeniske bevegelse. Han var ikke blant dem som attrådte mange tillitsverv. Det var ofte motstrebende han tok på seg de oppgaver som hans medarbeidere ønsket å betro ham.

Som *teolog* var Walter Freytag rolig, saklig avveiende, men på samme tid underlig sterk. Mange var de som fra Walter Freytag mottok varige inntrykk og impulser. Men han dannet ikke skole, og kunne ikke gjøre det. For hans klarhet berodde ikke på ensidighet. Han var klar, men aldri skjematisk. De som ventet ferdige svar på spørsmålene, ble ofte skuffet. For ham gjaldt det ikke fremfor alt å gi løsningen på et problem, men å hjelpe den som spurte frem til personlig avklaring og selvstendig avgjørelse. Nettopp derfor øvet han slik fruktbar innflytelse på sine omgivelser.

Som *misjonsleder* var Walter Freytag mannen med den stille glød. Misjonen var for ham en sak som angikk «hjerne og hjerte» i samme grad. Han levet og åndet i «misjon». Det var som misjonsmann han også hadde tanke og hjerte for den økumeniske bevegelse og ble en av dens fremste ledere. Han hadde en oversikt over misjonens problemer som få andre, men det viktigste var likevel at han levet med i misjonen under alle himmelstrøk. Derfor er det visst riktig som det har vært sagt om ham at «fenomenene interesserte ham sterkere enn prinsippene».

Som *menneske* var Walter Freytag preget av sjelesørgerisk omsorg. Han var både dristig og forsiktig, men han var like fjernt fra uansvarlige eksperimenter som fra beregnende taktikk og diplomati. Hemmeligheten ved ham var at han i så høy grad var samvittighetsbestemt, og alltid regnet med at også andre var det. Det ga ham respekt for andres syn og avgjørelser, og det gjorde ham selv stille, men sterk — hensynsfull, men uavhengig som få.

Misjonen har mistet en fremragende leder, og kirkene en tro tjener, og mange på alle fem kontinenter har mistet en god venn.